तथाचानेनावतारेणतवसाधुपक्षपाताळक्ष्यतइत्याह तथेति किंभूभारहरणंमदिच्छामात्रेणनभवतितत्राह स्वानांज्ञातीनामनुध्यानायच तथाऽनन्य भावानामकांतभक्तानांच ॥ २५ ॥ एवंस्तृत्वा प्रस्तृतंविज्ञापयित किमात्मकिमदंकुतोवाआयातीति स्वित्वितर्के ॥ २६ ॥ इदंद्रोणपुत्रस्यवास्य मस्रं तेनचप्राणवाधेपानेपदर्शितंकेवळं नतत्ययोगेकुशळइत्यर्थः यतोऽसावुपसंहारंनवेद एतच्चत्वंतुवेत्थजानासि ॥२० ॥प्रत्यवकर्शनं कशत्वक रं निवर्त्तकमित्यर्थः अतः तद्स्रतेजउन्बद्धमुत्कटं ब्रह्मास्रतेजसेवजिह घातय त्यत्ययुक्तंचास्रंतदुपसंहत्यस्ययमुपशाम्येत् यतस्वमस्रज्ञोऽसि ॥ २८ ॥ परेशत्रवस्तएववीरास्तान्हंतीतितथाफाल्गुनोऽर्जुनः अपःस्युव्याआचम्य तंश्रीकृष्णंपरिक्रम्य पदिक्षणीकृत्य ब्राह्माय ब्रह्मास्रंनिवर्त्त

तथाः यंचावतारस्तेषुवीभारजिहीर्षया ॥ स्वानांचानन्यभावानामनुध्यानायचासकत् ॥ २५॥ किमिदंसि कुतोवितिदेवदेवनवेद्यहम्॥ सर्वतोमुखमायातितेजः परमदारुणम् ॥ २६॥ श्रीभगवानुवाच वे त्यंदंद्रोणपुत्रस्यवाह्मस्त्रं प्रदर्शितम्॥ नैवासोविदसं हारंप्राणवाध उपस्थिते ॥ २७॥ नत्यस्यान्यतमं किंचि दसंप्रत्यवकर्शनम्॥ जत्यस्रतेज उत्तर मस्त्रद्रोत्यस्त्रेते स्त्राणवाध उपस्थिते ॥ २७॥ नत्यस्यान्यतमं किंचि दसंप्रत्यवकर्शनम्॥ जत्यस्रतेज उत्तर मस्त्रद्रोत्यस्त्रेते स्त्राण्याधिक स्तर्याच्याक श्रुत्वाभगवताप्रोक्तं भालगुनः परवीरहा ॥ स्युत्वाप्यत्तेष्विच विद्यान्याद्र्यत्राह्माद्र्यात्रेत्र स्त्र ।। २९॥ संहत्यान्योप्नमुभयोक्तेजसीश्ररसं वित्र ।। अ०॥ उत्तर्यात्रेष्विच विद्यमानाः प्रजाः सर्वाः सांवर्त्तक ममंसत् ॥ ३१॥ प्रजोपप्रवमालक्ष्यलोकव्यत्तिक रंचतम्॥ मतंचवासुदेवस्यसंजहारा जुनोह्यम्॥ ३२॥ तत्र आसायतरसादारुणंगोतमीसुतम्॥ ववं यामर्पताम्राक्षः पश्चेरशनयायथा॥ ३३॥

यितुम् ॥ २९ ॥ ततश्वउभयोर्ब्रह्मास्रयोः तेजसी शरैः संदितसंवेष्टितेपरस्परं मिलित्वा वद्यांते अवर्धेताम् किंकत्वारोदसीयावापृथिव्योखमंतरि अंचादत्य यथाप्रत्ययं संकर्षणमुखाग्निः उपिरिथतोऽकिश्वसंहत्यवर्धतेतद्वत् ॥ ३० ॥ तयोद्रीणिफाल्गुनयोः तेनद्व्यमानाः सांवर्त्तकंप्रत्याग्निम मंसत मेनिरे ॥ ३१॥ लोकानांव्यतिकरं व्यत्ययंनाशमित्यर्थः वासुदेवस्यमतंचालक्ष्य ब्रह्मास्रद्वयमुपसंहतवान् ॥ ३२॥ गौतमवंशजागौतमी कृपी तस्याः सुतम् अमर्षणकोपेनतामेअक्षिणीयस्यसः निष्कपत्वेद्दष्टांतः पशुंयथेति तस्यबंधनंधमद्दत्यत्रद्दष्टांतः यथायाज्ञिकः पशुमिति रशन् यारज्ञ्वा ॥ ३३ ॥